

Ole Glahn (RV):

Jeg er helt ked af, at jeg nu skal ødelægge den ellers gode stemning, men det her er jo en alvorlig sag. Uanset om regeringen har stillet nogle ændringsforslag, så rækker det jo ikke ved princippet i den her sag, og princippet i den her sag er, at man fra Folketingets side går ind med dette lovforslag, og når det er vedtaget, bestemmer man, hvad skatten skal være i 2006 for kommunernes vedkommende og også for amternes. Det er hjerteblood for det kommunale selvstyre, at det har mulighed for at udskrive skatter.

Jeg gør opmærksom på, som vi var lidt inde på under hr. Poul Nødgaards indlæg, at der jo i forvejen er nogle aftaler, og forventer også, at der bliver lavet aftaler med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen. Nu er det jo så ikke nødvendigt, når man forventer at få det her indgreb, men ellers ville man formentlig have lavet en aftale igen i år, ligesom man har gjort i tidligere år med denne her regering og også med tidligere regeringer, hvor man har sagt, at kommuneskatten under et skal holdes i ro.

Det er et forhandlingsresultat, og det respekterer det kommunale selvstyre, for der er så kommuner, der kan hæve skatten, og andre, der sætter den ned, og det skal så passe. Det er også stort set gået inden for de senere år. Man har i hvert fald fra regeringens side accepteret det resultat, der er kommet.

Jeg vil sige, at det, der er risikoen i det her, er, at når først man har gjort det én gang – og så vidt jeg ved, er det første gang, det nogen sinde sker, at statsmagten griber ind over for det kommunale selvstyre på dette område – så har man fat i hjerteblood. Vi har her i debatten også fået frem, at man også må forvente, at det sker i 2007.

Når man oplever som kommunalbestyrelsesmedlem, at det her er noget, som virkelig er fundamentet i det kommunale selvstyre, så kan man jo en gang imellem om natten få forfærdelige drømme. Jeg havde sådan en forfærdelig drøm her i nat. Jeg vågnede, og så fandt jeg ud af, at det, jeg havde drømt, og det var derfor, jeg svedte sådan, var, at nu havde regeringen jo lagt stenen til, at det her kunne blive noget, der udviklede sig. Nu er man gået fra tre skatteudskrivningsniveauer til to. Hvem siger så, at man ikke kan gå fra to til et?

Nu har man lavet et folkevalgt organ i regionerne, som ikke har skatteudskrivning. Man kunne jo befrygte, at regeringen bliver så glad

for at have denne styring over kommunerne, at den fristes til at fortsætte med det. Nu siger jeg ikke, at regeringen gør det, men den drøm havde jeg, og det var virkelig en ond drøm.

Kl. 16.25

Jeg tror, at man fra regeringens side under vurderer effekten af det her ude i kommunerne. Indenrigsministeren var på Kommunernes Landsforenings delegeretmøde og fik jo, så vidt jeg har forstået, læst teksten mange steder fra, at det her virkelig var noget, man skulle have holdt fingrene fra. Derfor undrer det mig, at det ikke er lykkedes at få en forklaring fra regeringen og fra støttepartiet Dansk Folkeparti, og det kunne man jo høre her i salen vi ikke kunne få, på, hvad årsagen er til, at der skal foretages et indgreb, når man har så mange andre styringsinstrumenter, som man bruger så udmærket, og kommunerne derude er så ansvarlige, som de er.

Det har jeg ikke forstået endnu. Det eneste, man får at vide, er, at 2006 er et særligt år, men 2005 er også et særligt år, det var 2004 også, og det var 2003 også. Hvad er den egentlige begrundelse? Hvad er det, man frygter fra regeringens side af uansvarlighed fra de kommunalpolitikeres side, som man på andre områder viser stor tillid? Det er de kommunalpolitikere, som man har rost for at være med til at lægge kommuner sammen, har fremmet den reform, som man gerne vil have, løfter de opgaver, som nu skal løftes på nye måder, men lige nøjagtig når det er finansieringen, så har man ikke tillid til dem, så skal vi gribe ind. Det forstå jeg simpelt hen ikke.

Vi er modstandere af det her forslag.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Hr. Ole Glahn må jo have haft mareridt, for det minder jo mest af alt om et mareridt, at man skal gå fra to til ét skatteudskrivende led. Jeg anser det for en helt utænkelig vision og slet ikke noget at arbejde på og må fuldstændig afvise, at det på nogen måde skulle være inde i hverken Det Konservative Folkepartis eller, tror jeg, regeringens overvejelser.

Kunne hr. Ole Glahn ikke lige forklare mig: Hvad er grundlaget for, at Vestsjællands Amt hævdede skatteprocenten fra 12 til 12,5 i 2004, på trods af at amterne under ét havde indgået en aftale om, at skatten ikke skulle stige? Er det udtryk for, at man uden videre kan have tillid til, at det ikke vil ske?